

ostalnih pesnikov naše moderne za katere je bilo ugotovljeno »povsem originalno prepletanje realizma s simbolizmom.«⁴³ Motili pa bi se, če bi mislili, da je realna človeška vsebina — predmet Groharjevih slik, bolj intenzivno označevala stvarnost, kot simboličen način, v katerem je bila predstavljena. Simbolizem, z vso nabožno tradicijo in preprost človeški predmet, sta bila samo dva različna zorna kota, združena v žarišču ene same življenjske sredine. V njej je bila delovna sila propadajočega kmeta dejansko »osvobojena« človečnosti.

⁴³ Boris Ziherl: »O realizmu Ivana Cankarja« Sodobnost 1939, št. 12.

(Konec prihodnjič)

FRANCE FILIPIČ: PESMI

Ob usodni uri

*Kadar je človek razčlovečen
in samo še skala, izobčena
v puščavo groze,
takrat naj sonce izobesi svoj dan
na pol droga.*

*Kadar zmaguje sovraštvo
z rokami transparentov
in tisočprstega gesla,
takrat se nikar ne skrij
v pest svoje bojazni,
takrat prižgi krik svoje
upornosti.*

*Kadar ponižujejo skromnost in plemenitost
in jima nadevajo norčevske čepice
na bleščeče, čisto čelo,
kadar podgane plešejo
omamljene od častihlepja
na konici svoje prevzetnosti,
takrat bij plat zvona
kdor nosiš v sebi
žareči prstan zvestobe.*

*Prisegel si,
mrtvim!*